Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26913
Copyright: Admont, Benediktinerstift

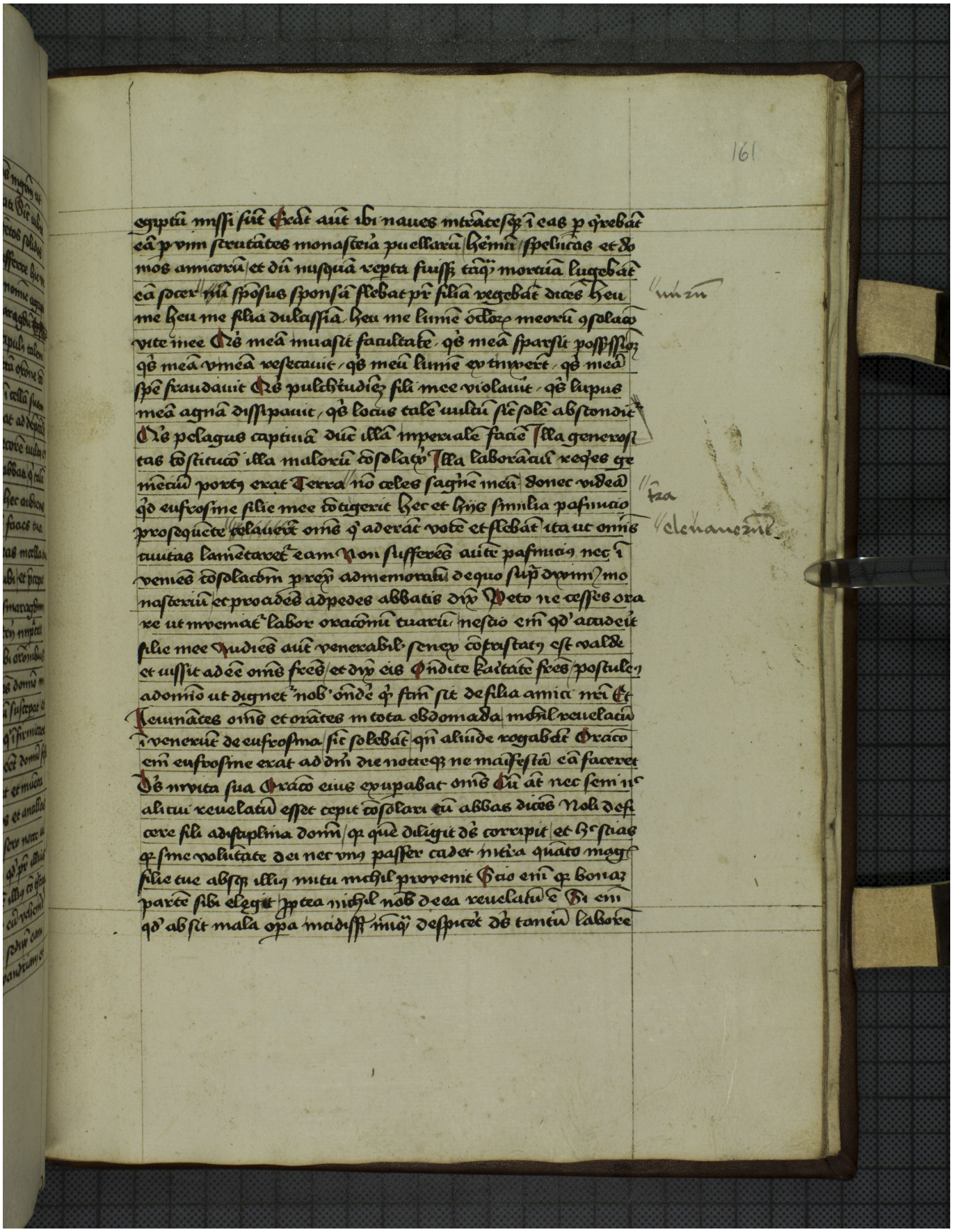

161

egyptu missi sunt Erat autem ibi naues intrantesque in eas per quas erebat
ea per uim scrutantes monasteria puellarum heremi spelunca et do
mos armarum et diu nusquam reperta fuisset tanquam mortua lugebat
ea soror mea sponsus sponsam flebat pater filia regrebat dicens heu
me heu me filia dulcissima heu me lumen oculorum meorum solacium
uite mee Quis mea mutauit facultatem quis mea sparsit possessionem
quis mea uineam restauit quis meum lumen extinxerit quis meam
spem fraudauit Quis pulchritudinem filii mee uiolauit quis lupus
meam agnam dissipauit quis locus tale uultum sic sole abstondit
Quis pelagus captiuam duxit illam imperiale facie Illa generosi
tas constituit illa malorum consolatur Illa laborauit reges ge
meruit porty erat Terra nos celes sagine meum donec uideam
quid eufrosine filie mee contigerit Hec et hinc similia pasinuat
prosequente colauerit omnis quia aderat uote et flebat ita ut omnis
ciuitas lamentaret eam Non sustinens autem pasinuat nec in
ueniens consolatorem prey admemoratum de quo sup diximus mo
nasterium et procadens ad pedes abbatis dixit Peto ne cesses ora
re ut inueniat labor oracionum tuarum nescio enim quid acciderit
filie mee Audiens autem venerabilis senex contristatus est valde
et uisit ad ee omnes frres et dixit eis Indite karitate frres postulem
adomino ut dignet nos onde quia stum sit de filia amica mea Et
Ieunantes omnes et orantes in tota ebdomada nihil reuelacium
inuenerunt de eufrosina sic solebat qui aliunde rogabat Oratio
enim eufrosine erat ad dm die noctesque ne manifestaret ea faceret
Deus in ueritate sua Oratio eius exupabat omnis Cum autem nec sem in
alicui reuelatum esset cepit consolari eum abbas dicens Noli defi
cere fili a disciplina domini quia quem diligit deus corripit et castiga
quasi me uoluntate dei nec unus passer cadet in terra quanto magis
filie tue absque illius nutu nihil proueniet Ecce enim quia bonam
partem sibi elegit propterea nihil nobis de ea reuelatum est Si enim
quid absit mala opa maduisset minime despiceret deus tantum laborem